

«اتاق کار پیکاسو»

از خلال عکس‌ها و یادداشت‌های یک عکاسِ مجارستانی

«اتاق کار»

نگاهی به کتاب

«دستگاه چاپی در دل خانه»

بخشی از جستار

»

اوایل دهه‌ی سی، بِراسایی، عکاسِ مجارستانی،
از بعضی مجسمه‌های پیکاسو عکاسی می‌کرد
و برای همین مدتی مرتب به این نقاش سر می‌زد.

»

براسایی هر بار بعد از رفتن به کارگاه پیکاسو
به خانه اش برمی گشت و روی تکه های کوچک کاغذ
یادداشت هایی مفصل از گفت و گوهایش با پیکاسو می نوشت.

»

جزئیات ریز و درشتِ فضای کارِ پیکاسو
و چگونگی سکونت مرد نقاش در آن فضارا،
هم از خلال لنز دوربین و هم در یادداشت‌هایش،
مشاهده و ثبت می‌کرد.

»

پیکاسو کارگاهش را تمیز نمی‌کرد

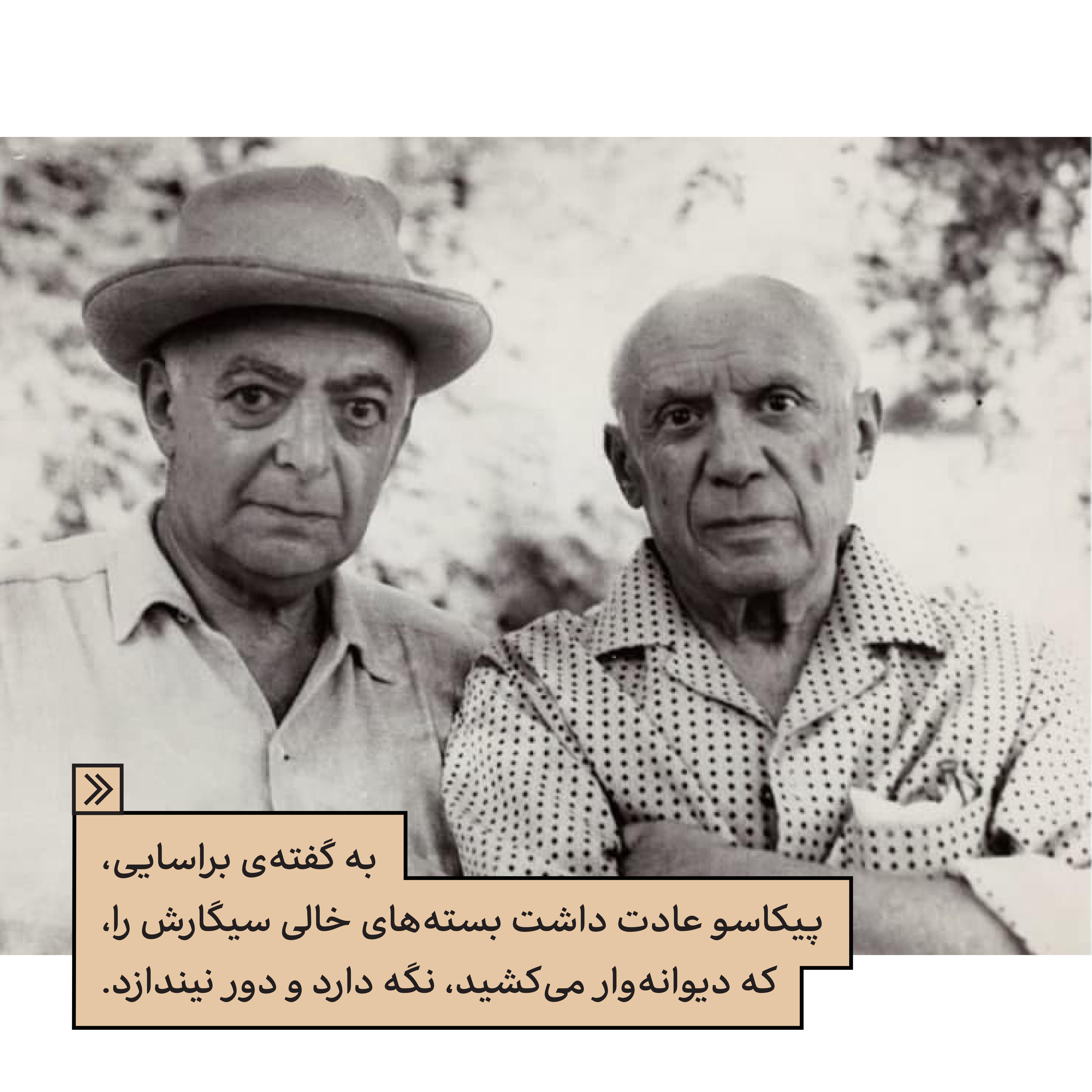
و به هیچ‌کس دیگری هم اجازه‌ی این کار را نمی‌داد!

»

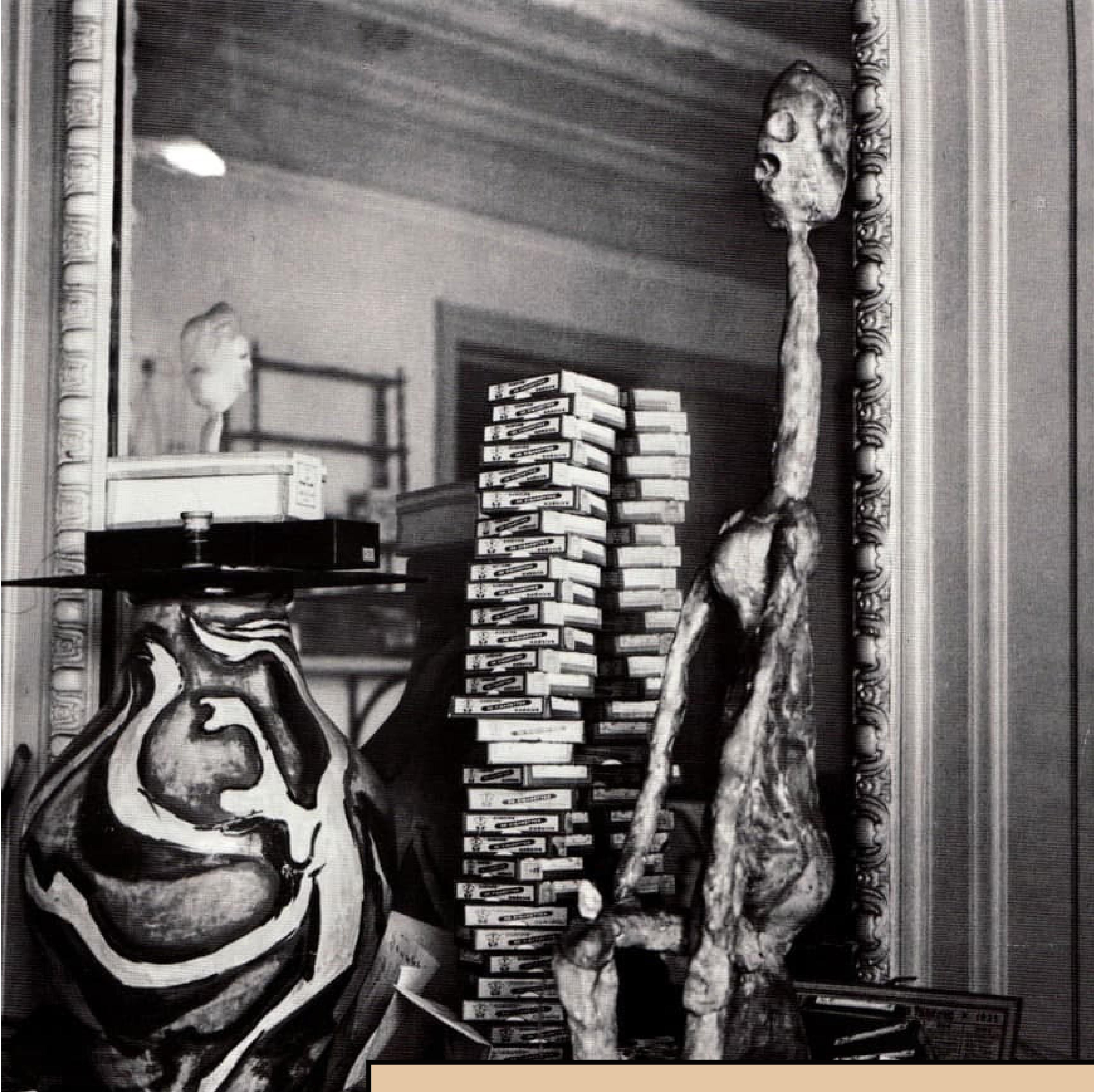
چون اعتقاد داشت گردوخاک

تنها ماده‌ای است که تاکنون در زمین توانسته
جداً و با موفقیت از آثار هنری محافظت کند.

A black and white photograph showing two elderly men standing side-by-side against a backdrop of trees. The man on the left is wearing a light-colored cap and a light-colored shirt. The man on the right is balding and wearing a patterned shirt. They appear to be engaged in a conversation.

»

به گفته‌ی براسایی،
پیکاسو عادت داشت بسته‌های خالی سیگارش را،
که دیوانه وار می‌کشید، نگه دارد و دور نیندازد.

»

آن‌ها یکی روی دیگری گذاشته می‌شدند
و برج‌های بلند مقوایی می‌ساختند که اطراف شان را
مجسمه‌های ابتدایی پیکاسو و کلکسیون اشیاییش گرفته بودند.

بخشی از جستار

«دستگاه چاپی در دل خانه»

در کتاب «اتاق کار»

